

Abstrakt

Rekonstrukce přibližné podoby obličeje podle znaků na lebce je jednou z možností, jak odhadnout podobu a vytipovat identitu člověka. Její využití v praxi ale čelí nemalé kritice. Ani v dnešní moderní době se nejedná o výlučně vědecký postup, který by měl vysokou úspěšnost a vždy vedl k rozpoznání cílového jedince. Své uplatnění nachází hlavně v archeologii a ve forenzní antropologii. Pro každou část obličeje existuje více predikčních principů. Každý autor preferuje jiný a stále přicházejí nové. Cílem bakalářské práce je vytvoření přehledu dosavadních predikčních principů využívaných při rekonstrukci podoby obličeje zepředu s informací o jejich přesnosti/spolehlivosti a zmapování problematiky rozpoznávání obličejů se zaměřením na vliv změn v poloze či velikosti obličejových prvků (očí, nosu, rtů).

Klíčová slova: rekonstrukce obličeje, predikce obličeje, metody rekonstrukce, rozpoznání obličeje, změna polohy obličejových znaků, přesnost predikčních vodítek